

מסורת הש"ס

(א) (לפיל כ.: ב.) נ"א וּבֹא
בְּזִמְנֵהוּ, רש"י, ג) שִׁיךְ לַעֲמֹד
הַקֹּדֶשׁ, ד) וְאֶלְכֵלֵי לֶשֶׁן הַרְחֵם
קוֹל כְּלִי, רש"י, ה) לִי
יִעָם וְיִהְיֶה כְּשִׁיב כֵּךְ וְכֵן הוּא
כְּסִי, ו) (וְדִבְרֵי כֵן כ"ח קח.),
ז) שִׁיחַ לִי וְלִי וְלִי רַק הוּא
הַגִּי' עַד הַסִּיד, רש"י,
ח) שִׁיךְ לַעֲמֹד הַקֹּדֶשׁ,
ט) (מִלִּשְׁתָּא כְּמִכּוֹת עַד.)

הגהות הב"ח

(א) גב' ה' לוי דמי קניס:
(ב) שם בעלתה חלמליה בעיה
לוי' וידיעה ללו' ומתק:
(ג) ש"י ש"י קניס וידיעה
טוב לו' שבעות חלמליה:
(ד) ד"ה חלמליה ללו' וידיעה
לפני הוי' וליוקח עורות
ויטון טורות לעבדיו:
(ה) במד' חומה שדה
דמכסיו: (ו) חלמ' ד"ה ה"ה
וכי' דקאמ' טעמא דגדר
ניקח: (ז) ד"ה חלמליה וידיעה
הוי' חלמ' חתן במד' חלמליה
חלמליה: (ח) חלמליה חלמליה
נתן עליו את התקרה
מגלגליו וידיעה דגדר
ניקח:

מוסף רש"י

מנה לי בידך אמר לו הן.
ונפתי עדים ואמר להם חסם
עדי (שבונו חב) נתתיו לך
פטור. מלשום והשנוטה
לדוריתא (שם). אין לך
בידך. לא היו דברים מעולם.
חייב. מלשום ולשט נאמן
בשנוטה. שהר' הוסיף כפרן
(שם). הימלטי. שנוטה
נפרס. כיצד פתח חלונות
ויפתח ויבטחם וזר קיבוש
הקורות

רבינו גרשום

[illegible]

עציה אצל גדרה מקיף לא:
סביבות ארבעה מזריו של
אליבא דר' יוסי דאמר הכל
יומא חד הוה גדר. ר' יואל

רוניא אקפיה רבינא מא
כמה דגדרי לא יהיב
בזול לא יהיב ליה הב

ויחיה ליה יומא חד הוה
 לארסייה ויל שקול מג
 לאתויי רמא ביה קלא
 נניחא דך לא יהא אל
 בעי נסיוותא א"ל ו
 אלכלויי בקימא א"ל
 ללה אתא לקימא דרמא
 דרפיים ואי לא דאיננא
 דרבי יוסי רוניא זבן
 מסבר רבינא לסלוקי מ
 א"ל רב ספרא בריה ד
 אינשי ארבעה לצ
 מתני' כותל חצ
 לכמותו יעד ארבע
 שכיבתי רדיה שלא נתן
 ממוחיבין אותו וסמך לו
 נתן עליו את התקרה
 ויבחווקת שלא נתן ע
 גמ' אמר ריש לקיש
 ואמר לו פרעתך
 ולואי שיפרע בזמנו
 תרוייהו עביד אינשי
 דמתרמו ליה וזוי

שיש ארבעה וזו לצורך מקח
 מללגלג לשיקר עשה ישר ויבין
 שיש צדקה לעבדן
 ומלגלג הוא צדק רועה שהיה
 בעל דבינא אקסיה מארבע
 גא ומפסיק שה דבינא בין
 והטוב להחזיק לרועה אותה
 בשני שדות [צריך] לא לאחד
 וזהו ומלגלג רועה שגבר:
 דבהי שיש לסיק ראה:
 אי שמימי חשיל של ראה
 נחמי חשיל נחמן: עד שיביא
 חשיל עליו ונשימו ומפסיק ו
 עליו כ"ד: סמך לו כותל
 מות הרבה ולא ראה האחר
 ד כותל וזו כדי לסיק ולחמ
 עליו עדין התקרה: מחלל
 גבההו דאח: בחוקש שלל
 סמך דאח כותל לו כותל
 הכי וזה אומר נחמי חלקי
 לכל ועד שמימיהו בית דין
 לחבירו. במלוא שאלו:
 אילמי

שים תוך זמנו: **ובא** בושמו
עו תוד זמן צמיגו דלי בעי

השותתפין פרק ראשון בבא בתרא

(ח) **הַגִּדָּה** ח' בתבב בספרים אב"י מקור א"י יחב"י א"א דמי רביעית.
וקשה להנחין דייחב"י ליה אפי' דמי רביעית דילמא לא יחב"י ליה
כלל וכן משמע כפ' כ"ד הרגל (צ"ק ד: כ' וס' ד"ה טעמא) דקאמר טעמא
(י) דניקא הא מקור פטור ש"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור ודמי שאני התם

דל"ץ לדידי סגי יל בנימיר כר וזא מיה
יש לחות דהיק לדידי סגי יל בנימיר
כר וזא הלך פטור מלקיים"ל רוחת
אזל רוחתי יסיע דלון קר אלס של
יסיע לרביעי סהיה גידור מארבע
רוחטוי: **וא"י** אר דינונא קר ברב
הונא איבא רד' יוס' קת היה נראה
שלל להפחדו היה אומר כן מדלן
קאמר ויל לא מנבינא לפחדנא מל
או מחייא קר כסילואה דלא מצע דמא
והטע' בדלונל הנוול (פוסק דף לז: וס'
ד"ס וירוש') אמר שמואל להנהיג דמונני
קאם אפיו וצניכיו ויל לר דקשין כל
כר' טרפון וצבי למימר ההם להפחדו
היה אומר כן הכה נראה דהי' ס"ל
כדפירש רש"י ועוד מוקדמא מן הדין
פסיקא במאי דאפיסמ שמעמ דמן הדין
היה לו יומר אלס כס צניל שכבר
נחפיים: **ארבעה** צלא כו.
לפירוש הקונטרס מקשה ר"ת (והל') אכן
מרחמים דניין? ועוד דקאמר כר
רבינא סלקוין שמעמ שטעה רבינא
ועוד מה שייך כלן האי מעשה אי משום
דאיירי ברבינא ודיוניא ילימי ממי מעשה
המקמל (ב"מ דף קט.) רוינא שחלל
דבריה הוה והסן חרי צנידי שמעמין
לימי ממי ועוד דללא הוא עמד
בדלמרי' (מ"ק דף סז.) מאי דרגש ערקא
דלא וואמר ר"ת דזון ארעא אמירא
דרינא היינו מארבע אוחס שדות
דלקסיה רבינא מארבע רוחות וזא

רבינא מתרן מג' רוחות ורוניא מרוח אחת ואף על גב דלחמ בהתקנא
 (וי"ט דף קא:) הוי ארבע בני מלרא דקריס חד מינייהו וכן מאי דזנ
 וכו"מ סבר רבינא לסקולוי משום שהיה מלרן מג' דלדוי ורוניא רב
 מרווח אחת א"ל רב ספרא דארי אישא ארבעה לללא פירוס לעור גדול
 דצריך ליתן לעבדן ד' וזוי ד' לללא עור קטן כלומר צריך ליתן מן
 הקטן כמו מן הגדול שיש טווח בקטן כמו בגדול ה"ג מאי טעמא דניא
 דבר מלרא משום שהיו ב' שדומין שיוכל לחורשן צבא אחת ולכן
 מאי מלרן מרוח אחת כמו אחת מג' רוחות הי"ג אברהם פירש
 דלחמ דזנ רוחא אחתא רבינא הו"ו אמרנא דלוחן שדות
 שהיה רויא ארס בן דלחמ' רויא שחלא דרבינא הוה ויה"ק ליה רב
 ספרא לרבינא א"ר שאלן לרוניא בגוף הקרקע כלום מכל מקום הויל
 ספרא עובדן א"ר מאי מלרן (כמו דלחמ) אישא ארבעה לללא נטתין
 ד' וז על העור וכמו כן צריך ליתן לללא לחורש השדה את העור:
מארבע אמות ויטעמא אין מחייבין אותו בו בחוקת שלא נתן.
 אימי גנון ידיעמא דקדס חד זאריא לא תבשרה ויהי
 ממקרהו בדמשמע יושגא אין מחייבין אותו ולכן רבי בחוקת שלא נתן
 וזא"ל (תעמיד בששה חיות: **א"ע** שלא נתן) (תקרה פגלנין ע"ז
 אית ה"ב. אע"ג דזה נכנס וזה לא חסר פטור מ"מ אין גדלי דעמי
 דניחא ליה בהזאה חייב וכן משמע נמי בכילד הרגל (וי"ק דף כ: ושם)
 דקאמר טעמא דניקא לא מקרי פטור ש"מ וזה נכנס וזה לא חסר פטור
 וזא"ל כשעמד ניפק חייב כן נראה לי אי נמי הלא זה חסר הוא שגורס
 לו שהגדיה הוטל לתלעה מן' חמות רב' שאל ייהי לו חיק ראה
 כנכנס ענין ממנו: **הקובע** וכן לחבירו. אורי' דוקא קובע זמן
 אבוה שיעתיד תוך ופני איני נאמן. ונראה לי שיש עדים שמייב לו
 ומר לא הוית לי כלום אי לא קבעת לי שום זמן ולקמן מיבעי ליה
 א.

עין משפט
גר מצודה

כב א מ"ז ס"ג מהל'
שנים הל' א סגמ עסקן
פז טו"ש"ע ח"מ ס"ר קנו
ספיק י'
כג ב מ"ז ס"ג מהל'
טו"ש"ע שס ספיק ח'
כד ג ד מ"ז ס"ג מהל' א
טו"ש"ע שס ספיק י'
כה ה מ"ז ס"ג מהל' ב
טו"ש"ע שס ספיק יא'

רבינו גרשום (המשד)

[illegible]

(א) נראה דנ"ל והנהגה היא
תחתית שהוא דר בביתו ע"י
אוחז בוסל.